

Tisztelt magyar keresztény Testvéreim!

Az Egyházközség részére, az elmúlt év meghatározó volt. 2007 a változások és a megújulás évének bizonyult. Májusban Magyarországot elhagytam, hogy új feladatomat elkezdhessem. 10 éves magyarországi tartózkodásom után, nem könnyű szívvel jöttem el. Odahaza megállapodtam: sok baráttra tettem szert, és a hívek is szeretettel fogadtak. Becsülni tudták azt a tényt, hogy én Kanadában születtem és nőttem fel, és mégis magyarnak tartottam magam olyannyira, hogy az óhazába tértem vissza tanulni és szolgálni. Érthető tehát, hogy féltem Magyarországot elhagyni. Leginkább a bizonytalanságtól féltem. Fiatal, kevés tapasztalattal rendelkező pap vagyok. Ennek ellenére egy óriásplébániát kaptam gondozásra és irányításra.

Működésemet hivatalosan szeptember 16-án kezdtem el a beiktatási szertartással. Ez alkalmat adott arra, hogy a köztiszteletben álló elődömnek, Deák Ferenc atyának, a megérdemelt méltóságteljes búcsúztatást adjunk. A plébánia átadásakor, rögtön munkának láttunk. Elindítottuk a havi ifjúsági (gitáros) miséket. Az első pénteki áhítatot bevezettük szentgyónási lehetőséggel és taizé-i zenés szentségimádással. Októberben minden héten közösen elimádkoztunk a rózsafüzért. Novemberben megtartottuk a mindenszentek és a halottak napi szertartásokat. Az adventi időszak elején lehetőségünk volt egy 3 napos lelkigyakorlaton részt venni, amelyet Ft. Páli Zoltán, a tornyiszentmiklósi plébános vezetett. Így az adventi időszakot a megfelelő módon tudtuk megélni, és karácsonyra méltóképpen felkészülni. Karácsonyra egy újabb lelki ajándékot kaptunk könyvünk megjelenésével, „Kik a Magyar Szentek” címmel.

Természetesen, a megszokott kulturális és társadalmi rendezvényeket is megtartottuk; a templom búcsúja, a szüreti bál, és az 1956-os megemlékezést. Az idén újra megrendeztük a szilveszteri bált, és köszönet a kedves testvéreknek, az idei bál mindenidők egyik legsikeresebbnek vélhető.

Mind ez idő alatt, komoly munkálatok folytak a plébániaépület tatarozásán. Sajnos, több mulasztást fedeztünk fel, amelyet azonnali beavatkozást igényelt. Szerencsére, segítőkészekre gyorsan leltünk, akik az igényelt munkákat jól végezték.

Ha visszatekintünk az elmúlt évre, akkor sikeresnek mondhatjuk. Ezt a közös erőfeszítésnek köszönhetjük. Amint mondtam az első találkozásunk alkalmával, csakis úgy fogunk tudni előrehaladni, ha együtt dolgozunk, kölcsönös megértéssel és az egymás iránti tisztelettel. Úgy vélem, hogy a közös együttlétnünk ennek oldalát sikerült megvalósítani, hiszen ezeket a rendezvényeket és programokat csakis a szeretet és tisztelet jegyében tudtuk megvalósítani.

Ennek köszönhetően ma már ki tudom mondani azt, hogy nem félek a feladattól. Nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy nincs miért félnem, nincs mitől tartanom, mivel a kedves testvérek

segítségével és támogatásával sikerül a feladatokat kellőképpen végezni. Továbbá, ami a közös életünkben a legszebb az, hogy ezzel a lelkiülettel és magatartással, tanúságot teszünk Istenről, a krisztusi közösségről és a keresztény életről. Nem szabad megfélemlenünk arról, hogy mi nem csupán egy kulturális együttes vagyunk, hanem elsősorban Egyház, „Krisztus teste” és „Isten családja”. XVI. Benedek pápa, a következőképpen fogalmaz az Egyházzal, mint Isten családjáról: „Az istenszeretben gyökerező felebaráti szeretet elsődlegesen minden egyes hívő feladata, ugyanakkor az egész egyházi közösség feladata is minden szinten: a helyi közösségektől kezdve a részegyházakon (egyházmegyéken) át az egész világegyházig. Az Egyháznak mint közösségnek is gyakorolnia kell a szeretetet.”¹ Ezt nekünk meg kell valósítanunk saját közösségünkben és életünkben, hogy különlegessé és vonzóvá tegyük közösségünket, hogy rajtunk keresztül ismerjék meg a Krisztust. Egyúttal az is fontos, hogy magyarként éljük meg keresztény mivoltunkat. Ezzel meggazdagítjuk környezetünket és megőrizzük Istentől adott nyelvünket és kultúránkat, amelyet Szent István királyunk hagyatékban ránk bízott.

A 2008-as évünk ebben a magyar keresztény jegyében fog lezajlani. Figyelemmel kísérjük majd az eseményeket. Az idén a magyar katolikus Egyházközségünk a 80. évfordulóját ünnepli, amely rengeteg programmal és remélhetőleg sok kegyelemmel jár. Sorsdöntő év lesz mindannyiunk számára, amelyben a hangsúlyt a lényegre visszahelyezzük; Istenre, a krisztusi közösségre és a keresztény magyar mivoltunkra. Ennek a jegyében kívánok Önöknek kegyelmekben gazdag és boldog Új esztendőt.

Androvich Tamás

Plébános

Montreal, 2008. január.

Közeli Programok:

január 18: Farsangi bál. Zene: MC Hawer. (lásd mellékletet)

január 27: Ifjúsági mise (gitáros) 11 órai kezdéssel.

február 2: Hurka-Kolbász Vásár. (lásd mellékletet)

február 3: Farsangi Ebéd. (lásd mellékletet)

február 17: A montreali Magyar Iskola Támogató Ebédje. (lásd mellékletet)

¹ *Deus Caritas Est*, 20.